

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως καὶ διατάξεων τινῶν περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον σχέδιον Νόμου, ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο Κεφάλαια. Τὸ πρῶτον κεφάλαιον περιλαμβάνει τὰς διατάξεις περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἰδρυομένου «Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως». Τὸ δεύτερον, περιλαμβάνει διατάξεις τινὰς περὶ τῶν θέσεων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἀναλυτικώτερον :

Α. ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ. (ΚΕΜΕ)

1. «Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον» ὑπὸ τὴν ἑνωσίαν κεντρικοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ καὶ γνωμοδοτικοῦ συλλογικοῦ ὄργανου τῆς ἐκπαιδεύσεως, συνεστήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Νόμου ΨΝΑ' τοῦ 1862 (ΦΕΚ 52). Ὁ θεσμὸς ἐσυστηματοποιήθη διὰ τοῦ Π. Δ/τος τῆς 17/18.9.26, τοῦ Νόμου 3436/27 καὶ τοῦ Κωδ. Π. Δ/τος τῆς 16/10.5.32 (Ν. 4653/30). Ὑπὸ διαφόρους τίτλους καὶ ἀναδιαρρυθμίσεις τῶν ἀρμοδιοτήτων του, τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὀνομασθὲν τελικῶς «Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον» (ἄρθρ. 37 Ν.Δ. 3971/59 - ΦΕΚ 187) καὶ ἀποτελεσθὲν ἀπὸ 23 ἐν συνόλῳ μέλη (13 μόνιμα, 2 αἰρετά, 5 ἐπιθητεία καὶ 3 κατ' ἀπόστασιν), διηρέθη εἰς δύο Εἰδικὰ Συμβούλια: Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος καὶ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Διοικήσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Προσωπικοῦ. Τέλος μὲ τὸ Ν.Δ. 4320/1963 προσετέθησαν ἕτερα δύο μόνιμα μέλη.

2. Ὡς δηλοῦν καὶ οἱ ἀνωτέρω τίτλοι, τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον (ΑΕΣ), ἐπηρεαζόμενον μὲ ἀνωτάτους λειτουργοὺς (βαθμοῦ β' Κατηγορίας, Εἰδικῶν θέσεων), ἠσχολεῖτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν μὲ τὰ γενικώτερα θέματα τῆς παιδείας (σχολεῖα, προγράμματα, βιβλία κλπ.) ὡς γνωμοδοτικὸν ὄργανον, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ θέματα διοικήσεως προσωπικοῦ, ὡς ὑπηρεσιακὸν δηλαδὴ συμβούλιον ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἔχον ἀρμοδιότητας ἐπὶ μεταθέσεων καὶ προαγωγῶν, ἀσκοῦν ἅμα καὶ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν (Β.Δ. 18/1964). Εἶναι ὅμως δεδομένον ὅτι, ὅταν μεταξὺ τῶν καθυκόντων περιλαμβάνονται καὶ θέματα προσωπικοῦ καὶ δὴ εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν, ἐλάχιστος χρόνος ἀπομένει διὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ γνωμοδοτικοῦ ἔργου, ὅλον μάλιστα ἀναμένεται ἀπὸ ἐν ἀνώτατον καθοδηγητικὸν ὄργανον.

3. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 4379/64 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως» (ΦΕΚ 182), τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον κατηργήθη. Τὰ ἔργα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῶν ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων, τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν διδασκτικῶν στελεχῶν, τῶν προγραμμάτων διδασκαλίας, τῆς καθοδηγήσεως τῶν ἐποπτικῶν καὶ διδασκτικῶν στελεχῶν καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἔργα τὰ δυνάμενα νὰ προωθήσουν τὰς μεθόδους καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν γενικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀνετέθησαν εἰς ἰδρυθεῖσαν ὑπηρεσίαν ἧτις ὀνομάσθη «Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτούτον». Ἡ ὑπηρεσία αὕτη διέθετεν 20 Συμβούλους μὲ βαθμὸν β' τῆς Κατηγορίας τῶν Εἰδικῶν θέσεων, 20 Παρέδρους μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ 12 Εἰσηγητὰς μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν Πρωτοβαθμίου Καθηγητοῦ. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω κατενέμοντο εἰς εἰδικότητας, προστεθεισῶν διὰ πρώτην φορὰν καὶ τῶν εἰδικότητων Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἡλεκτρολόγων καὶ Οἰκονομολόγων.

Παραλλήλως, ἰδρύθησαν τρία Κεντρικὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια (διὰ τὴν Στοιχειώδη, τὴν Μέσην καὶ τὴν Ἐπαγγελματικὴν Ἐκπαίδευσιν). Ταῦτα προηδρεύοντο ὑπὸ Συμβούλων τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, μὲ συμμετοχὴν Παρέδρων αὐτοῦ ὡς Ἀντιπροέδρων καὶ Αἰρετῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων ὡς μελῶν.

4. Ἀλλὰ καὶ τὸ Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτούτον δὲν ἐπέζησε. Κατηργήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 59/1967. Ἐν συνεχείᾳ, διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Α.Ν. 129/1967 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 163), συνεστήθη πάλιν «Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον» μὲ 13 μέλη ἐξ ὧν, εἰδικώτερον, πέντε ἀπετέλεσαν τὸ Ἀνώτατον Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἐκπαιδεύσεως, πέντε τὸ Ἀνώτατον Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἐκπαιδεύσεως, καὶ τρία τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ 13 ταῦτα μέλη εἶχον τὸν τίτλον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου καὶ τὸν βαθμὸν β' τῆς Κατηγορίας Εἰδικῶν θέσεων. Καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦτο εἶτε ἐν ὁλομειεῖᾳ εἶτε διὰ τῶν τριῶν εἰδικώτερον Συμβουλίων εἶτε διὰ Τμημάτων αὐτοῦ, ἔσκει ἔργα διοικητικά, ἐποπτικὰ καὶ γνωμοδοτικὰ ἐπὶ πάντων τῶν σχολείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημοτικῆς, Μέσης, Ἐπαγγελματικῆς καὶ Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως, ἐπελαμβάνοντο δὲ παντὸς θέματος παραπεμπομένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Τελευταῖος ἐξελικτικὸς σταθμὸς τοῦ ὅλου θεσμοῦ εἶναι τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 651/1970 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς» (ΦΕΚ 179) συσταθὲν «Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον», καταργηθέντος τοῦ διὰ τοῦ ἀ.ν. 129/67 προβλεπομένου ὁμοτίτλου του (ἄρθρ. 69 ν.δ. 651/70). Ἀλλὰ τὸ νέον Συμβούλιον, ἀποτελεσθὲν ἀρχικῶς ἐκ 13 μελῶν περιορισθέντων μὲ τὸ ν.δ. 213/1974 (ΦΕΚ 363) εἰς 12, μὲ βαθμὸν πάντοτε β' τῆς Κατηγορίας Εἰδικῶν θέσεων, τυπικῶς μόνον εἶχεν ἔδραν τὰς Ἀθήνας. Διότι ἡ χώρα διηρέθη εἰς δέκα Ἀνωτέρας Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐτοποθετήθησαν ὡς Προϊστάμενοι ἰσάριθμοι Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι (ἐξ ὧν τρεῖς εἰς Ἀθήνας) καὶ οἱ λοιποὶ δύο ὡς Προϊστάμενοι τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Θρησκευμάτων.

Οὕτως οἱ Σύμβουλοι καταστάντες διοικητικοὶ προϊστάμενοι (Β.Δ. 702/71) ἀπησχολοῦντο καθ' ὅλον τὸ ἔτος μὲ τὰς προαγωγὰς, μεταθέσεις καὶ πειθαρχικὰς ὑποθέσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ἄμεσοι συνέπειαι ἐκ τῆς ρυθμίσεως ταύτης ὑπῆρξαν ὁ μὴ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς Παιδείας, ἡ ἐλλείψις τοῦ ἀναγκαίου προγραμματισμοῦ ἐπὶ τε τῆς Γενικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ γενικῶς ἡ μὴ ἐπιτέλεσις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦτου ἔργου ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ.

6.α. Ἡ τοιούτη κατάστασις, συμπορευομένη ἴσως μὲ τὴν κρατήσαν τὰς ἐκμηδενισμοῦ τοῦ ὑπευθύνου φορέως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ. Οὕτε καὶ νὰ παροραθῇ τὸ γεγονός ὅτι εὐρίσκονται ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ 33 Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι, τινὲς τῶν ὁποίων ἐγκαλοῦνται διὰ μὴ καλῶς νοουμένην ἄσκησιν τῶν καθυκόντων των, κατὰ τὴν διαρρῦσασαν ἑπταετίαν. Δι' ὃ καὶ διὰ σχεδίου Νόμου «περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ περὶ τρόπου πληρώσεως θέσεων τινῶν Διευθυντῶν τῆς Κ.Υ. τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων», ἐπεζητήθη ὅπως τὸ Α.Ε.Σ. συγκροτηθῇ προσωρινῶς ἐκ 12 μελῶν, λαμβανομένων ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 33 ἐν ἐνεργείᾳ, μέχρις οὗ ὁ θεσμὸς, ἀνασυγκροτούμενος ἐκ βάρων, προσλάβῃ τὸν ὀριστικὸν προσωνατολισμὸν του, ὑπὸ μίαν βασικὴν ἀρχὴν διὰ πρώτην φορὰν θεσπιζομένην: ὅτι θὰ ἔχη ὡς ἀποστολὴν τὸν προγραμματισμὸν τῆς παιδείας, τὴν διεξαγωγὴν ἐρευνῶν ἐπὶ ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἐπιπέδου τῶν λειτουργῶν τῆς γενικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως εἰς θέματα διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ.

Τὰ τελευταῖα ταῦτα θέματα θὰ ρυθμισθοῦν ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων, διὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ ἐκδοθησομένου κατὰ τὴν ἐξουσιοδότησιν τὴν παρεχομένην διὰ τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τοῦ σχεδίου καὶ τοῦ Ν. 51/75.

β. Ὑπὸ τὴν προεκτεθεῖσαν ἀρχὴν διευπλώθησαν παρ' Ὀμάδος Ἐργασίας, ἀποτελεσθείσης ἐξ ἐπιλέκτων ἐκπαι-

εις την οποίαν εξεπροσωπηθήσαν και αι οργανώσεις των λειτουργών Δημοτικής και Μέσης Έκπαιδύσεως και διατελούσης υπό την προεδρίαν του Υφυπουργού κ. Χρυσ. Καραπιπέρη, απόψεις οδηγήσασαι εις τὸ υποβαλλόμενον πρὸς ψήφισιν σχέδιον Νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦνται, ἀναλυτικώτερον τὰ ἐπόμενα :

γ. Πρὸς ἐμφανῆ διαδήλωσιν τῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ νέον Σῶμα ἔχει χαρακτηριστὰ καθαρῶς παιδευτικὸν και ἐρευνητικόν, ὠνομάσθη «Κέντρον Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν και Ἐπιμορφώσεως» (ΚΕΜΕ).

Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ περιγράφεται εις τὸ ἄρθρον 1, εἶναι δὲ «ἡ χάραξις κατευθύνσεων και προγραμματισμὸς τῆς Παιδείας πρὸς προαγωγὴν τοῦ παιδευτικοῦ ἔργου τῆς στοιχειώδους, μέσης και ἀνωτέρας, γενικῆς, επαγγελματικῆς και τεχνικῆς ἐκπαιδύσεως, δημοσίαις και ιδιωτικῆς ὡς και τῆς ἐκπαιδύσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς ἀλλοδαπῆς.

Εἶναι ἀδιανόητον σήμερον ὁ προγραμματισμὸς και ἡ λειτουργία τῆς Ἐκπαιδύσεως νὰ ἐνεργῶνται ἐμπειρικῶς, ἐνῶ πρέπει νὰ θεμελιώνωνται ἐπὶ εἰδικῶν μελετῶν και ἐρευνῶν, συστηματικῶς ὀργανουμένων ὑπὸ ὑπευθύνου ὀργάνου, ὅπως γίνεται εις πάσας τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας, εις ἃς προβλέπεται ἡ λειτουργία Κέντρων ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς ἐρεύνης. Ἐπὶ πλέον με τὰς ἀλματώδεις ἐξελίξεις εις ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς γνώσεως και τὰς ἄλλας πρὸόδους τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἀγωγῆς και τῆς διδασκαλίας, εἶναι ἀδύνατον σήμερον ὁ ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦ ἀνευ συνεχοῦς ἀνανεώσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἐξοπλισμοῦ. Εἰς τοῦτο θὰ τὸν βοηθήσῃ τὸ ΚΕΜΕ με πρόγραμμα συνεχοῦς ἐπιμορφώσεως δι' ἐνημερώσεώς του ἐπὶ τῶν προόδων και ἐξελίξεων τῆς ἐπιστήμης και τῶν παιδευτικῶν μεθόδων και με σκοπὸν τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ και παιδαγωγικοῦ ἐπιπέδου του. Ρητῶς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀποσαφηνίζεται ὅτι τὸ ΚΕΜΕ εἶναι ἀπηλαγμένον παντὸς θέματος ἀφορῶντος εις τὴν διοίκησιν τοῦ προσωπικοῦ.

7. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὡς ἄνω γενικῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν περιγράφονται εις τὰ ἄρθρα 2-4 αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ ΚΕΜΕ, αἱ ὁποῖαι εἶναι κυρίως :

α) Ἡ συστηματικὴ ἐπιστημονικὴ ἐρευνα και μελέτη τῶν ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων (βαθμίδες και τύποι τῶν Σχολείων, μέθοδοι διδασκαλίας, βοηθητικὰ μέσα, μορφωτικαὶ σχέσεις, προγραμματισμὸς τῶν εις προσωπικὸν ἀναγκῶν, κ.λ.π.).

β) Ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντὸς θέματος σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ΚΕΜΕ, ἰδίᾳ δὲ ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ πάσης προτάσεως Νόμου ἢ σχεδίου κανονιστικοῦ διατάγματος ἢ κανονιστικῆς ἀποφάσεως ὡς και εις θέματα καθορισμοῦ προσόντων, διορισμοῦ ἢ προαγωγῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἐπὶ ἐρωτήματος τοῦ Υπουργοῦ. Εἶναι προφανῆς ἡ σημασία τῆς διατάξεως ταύτης τὸ πρῶτον θεσπιζομένης, διὰ τῆς ὁποίας παρέχεται ἡ ἐγγύησις ὅτι κάθε νομοθέτημα ἢ κανονιστικὴ πράξις, πρὶν φθάσῃ εις τοὺς τελικοὺς κριτάς, (τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν) θὰ διέλθῃ ἀπὸ τὴν βᾶσανον τοῦ μᾶλλον ἀρμοδίου ὀργάνου.

γ) Ἡ κατάρτισις ὠρολογίων προγραμμάτων, ἡ ἀσκησις μορφωτικῶν δραστηριοτήτων, ἡ ἐκδοσις ὀδηγιῶν και προκηρῦξεων συγγραφῆς βιβλίων, ἡ ἴδρυσις κέντρων ταχυρῦθμου ἐκπαιδύσεως κλπ., ἡ κατάρτισις εἰδικῶν ραδιοφωνικῶν και τηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν και ἡ σύγκλησις διασκέψεως τοῦ ἐποπτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῷ τέλει διατυπώσεως και παροχῆς ὀδηγιῶν πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου των.

δ) Ἡ ὑποβολὴ ἐτησίαις ἐκθέσεως εις τὸν Υπουργὸν περὶ τῆς ἐκάστοτε καταστάσεως τῆς ἐκπαιδύσεως, ὡς και ἐκθέσεως πεπραγμένων του και ἡ ἐκδοσις ἐτησίου «Ἐπιστημονικοῦ Δελτίου».

Τὸ εὐρὺ φάσμα τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ ΚΕΜΕ κλύπτει ὀλόκληρον τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Δημοτικῆς τῆς Μέσης και τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως. Τὸ

πληρὸν, ἀνεῖνους ἀναμιξεως εις διοικητικὰ καὶ κληρονομ.

8.α. Τὸ ΚΕΜΕ συγχροτοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 4-8 τοῦ σχεδίου 7 Σύμβουλοι Α' ἐπὶ βαθμῶ και μισθῶ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου.

20 Σύμβουλοι Β' ἐπὶ βαθμῶ β' τῆς Κατηγορίας Εἰδικῶν θέσεων.

11 Εἰσηγηταὶ ἐπὶ βαθμῶ 2ω.

Ἡ Γραμματεία του θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ 25 διοικητικοῦς ὑπαλλήλους Α', Β' και Γ' Κατηγοριῶν (ἄρθρον 9).

β. Οὕτω, τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ ΚΕΜΕ, ἀποτελέσθη ἀπὸ τρεῖς βαθμίδας : τὴν ἀνωτάτην - τοὺς Συμβούλους Α' ἧτις εἶναι ὀλιγομελῆς και ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέρχωνται ὁ Πρόεδρος τοῦ ΚΕΜΕ και οἱ Προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων και τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ, τὴν μεσαίαν— τοὺς Συμβούλους Β' ἧτις θὰ ἀποτελῇ τὸ κύριον σῶμα τῶν μελῶν τοῦ ΚΕΜΕ, και τὴν κατωτέραν— τοὺς Εἰσηγητάς— οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦν τὰ μέλη τῶν δύο ἀνωτέρων βαθμίδων εις τὰ ἔργα των και ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προέρχωνται, κατὰ κύριον λόγον, τὰ μέλη τῶν βαθμίδων τούτων.

Οἱ Σύμβουλοι Α' θὰ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν χάραξιν τοῦ προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΚΕΜΕ, ἔργον ὅπερ μέχρι τοῦδε ἀνετίθετο εις Ἐπιτροπὰς μὴ μονίμους, συνιστωμένας ἐκ μελῶν, κατὰ τεκμήριον μόνον θεωρουμένων ὡς εἰδικῶν μὴ σχετιζομένων ὁμως πρὸς τὰς ὑπηρεσιακὰς μονάδας αἵτινες θὰ ἐπεξεργάζοντο τὰ ἐπὶ μέρους θέματα και θὰ ἐπώπτευνον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων των. Ἐπὶ πλέον οἱ Σύμβουλοι Α' ἔχουν ὡς ἔργον τὴν ἐποπτείαν τῶν κατὰ μέρος τμημάτων και παραρτημάτων αὐτοῦ και τὸν συντονισμὸν πασῶν ἐν γένει τῶν δραστηριοτήτων και ἐκδηλώσεών του. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη δημιουργεῖ τὴν ὑποχρέωσιν καθορισμοῦ ἠὺξημένου ἐπιστημονικοῦ ὀπλισμοῦ, μικρῶς ἐκπαιδευτικῆς ἢ ἐρευνητικῆς πείρας και ἄλλων εἰδικῶν προσόντων διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἀποτελέσουν τὰ μέλη τῆς ἀνωτάτης ταύτης βαθμίδος.

γ) Δεδομένων τῶν εἰδικωτέρων ἔργων τῶν μελῶν τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, ἐπεβάλλετο νὰ περιληφθοῦν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς βαθμίδος ταύτης και ἐπιστήμονες θεραπεύοντες τὰς ἐπιστήμας ὑποδομῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγραμματισμοῦ, ἧτοι εἰς κοινωνιολόγους, εις οἰκονομολόγους και εις τεχνολόγους.

δ) Ἡ αὕτη ἀρχὴ ἐπεκράτησε και κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐκ διαφόρων ἐπιστημῶν μελῶν τῆς μεσαίας (Συμβούλων Β') και κατωτέρας (Εἰσηγητῶν) βαθμίδων ὡστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἢ και εις τὰς βαθμίδας ταύτας ἐκπροσώπησις ὅλων τῶν κατὰ μέρος τύπων, βαθμίδων, κλάδων και προβλημάτων τῆς ἐκπαιδύσεως.

ε) Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν μελῶν ἐκάστου κλάδου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βερῶνῃ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὑπαλληλικοῦ δυναμικοῦ τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ τὸν κλάδον τοῦτον. Ἡ ἀναλογία θὰ εἶχε λόγον, ἐάν τὸ ΚΕΜΕ ἦσκε ἔργα διοικητικά. Ὅμως τοῦτο θὰ ἀσκήσῃ ἔργον ἐπιστημονικόν, και ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστου κλάδου δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας θὰ καλύψουν τὰ μέλη τοῦ κλάδου τούτου. Ἐπὶ παραδείγματι, εἴτε 32.000 εἶναι οἱ διδάσκαλοι και 9.000 τὰ δημοτικὰ σχολεῖα εἴτε 10.000 και 3.000 ἀντιστοίχως, τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἢ ἡ κρίσις τῶν διδασκτικῶν βιβλίων τῶν δημοτικῶν Σχολείων δὲν ἀπαιτοῦν μέλη περισσότερα, προσπάθειαν μεῖζονα και διακατοχὴν γνώσεων μεγαλύτεραν εις τὴν πρώτην περιπτώσιν και ὀλιγώτερα μέλη, ἐλάσσονα προσπάθειαν και διακατοχὴν γνώσεων μικροτέραν εις τὴν δευτέραν.

στ) Μεταξὺ τῶν προσόντων ἅτινα ὀρίσθησαν διὰ τὰ μέλη τῆς ἀνωτάτης και τῆς μεσαίας βαθμίδος (τῶν Συμβούλων Α' και Β') φυσικὸν ἦτο νὰ περιληφθῇ και τὸ διδασκτικὸν δίπλωμα, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν ἢ ἡγεσία ἐνὸς πνευματικοῦ Κέντρου, ἐπιστημονικοῦ και ἐκπαιδευτικοῦ, νὰ εὐρίσκειται εις κατωτέραν βαθμίδα και αὐτῶν ἐτι τῶν ἐπιμελητῶν τῶν ἀνωτάτων σχολῶν, ἀφοῦ νῦν διὰ τὴν πρόσληψιν τούτων πρώτη και ἀναγκαιοτάτη προϋπόθεσις τυγχάνει ἡ κατοχὴ τοῦ διπλώματος τούτου.

Ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ διεξοδική ἀπαριθμησις τῶν προσόντων τῶν Συμβούλων καταδεικνύει τὸ εὐλόγον τῆς ἀντιστοιχί-
σεως τῶν πρὸς τὸν βαθμὸν Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου.

ζ) Με διαδοχικὰς ἀποκρίσεις ἀπὸ τῶν προσόντων τῶν Συμβούλων Α' διατυπώνονται εἰς τὸ σχέδιον τὰ προσόντα τῶν Συμβούλων Β' καὶ τῶν Εἰσηγητῶν. Οἱ τελευταῖοι, ἐφ' ὅσον δὲν καταλάβουν θέσεις Συμβούλων, ἐλλείψει κενῶν θέσεων. θὰ ἐξελισσῶνται μέχρι καὶ τοῦ 1ου βαθμοῦ. Τέλος, ἂν δὲν ἀποκρίσῃ ἐντὸς δεκαετίας τὰ διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς θέσιν Συμβούλου Β' ἀπαιτούμενα προσόντα, θὰ μετατάσσονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς των (παρ. 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ σχεδίου).

9. Περαιτέρω, καθορίζονται :

α) Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ΚΕΜΕ καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων του διὰ τῆς Ὀλομελείας, τῶν Τμημάτων καὶ τῶν μελῶν του, ὡς καὶ ἡ δικαιοσύνη τῶν συνεδριάσεων (ἄρθρον 10).

β) Ρυθμίζονται θέματά τινα καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ παραλλήλως πρὸς τὰ καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους δυνάμει τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἰσχύοντα (ἄρθρον 11), δεδομένου ὅτι καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς γραμματείας τοῦ ΚΕΜΕ ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου (ἄρθρον 4 παρ. 2 ἄρθρον 9).

10. Διὰ τὸ τοῦ ἄρθρου 12 παρέχονται ἐξουσιοδοτήσεις ὅπως διὰ Πρ. Δ/των ἢ κανονιστικῶν ἀποφάσεων ρυθμίζονται, κατὰ περίπτωσιν, θέματα ἀρμοδιότητων τοῦ ΚΕΜΕ, ἐσωτερικῆς λειτουργίας του, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικῶν ταχυρῦθμου ἐκπαιδύσεως ἢ Σεμιναρίων ἢ Ὁμαδῶν Ἐργασίας διὰ τὸ διδακτικὸν καὶ ἐποπτικὸν προσωπικόν, τὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐρευνῶν ὑπὸ τοῦ ΚΕΜΕ, καὶ παρέχεται ἡ δυνατότης προσλήψεως τῆς προτάσει του, μέχρι 10 εἰδικῶν ἐπιστημόνων πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου του.

11. Τέλος διὰ τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13, κανονίζονται τὰ τῆς πληρώσεως τῶν θέσεων τῶν Συμβούλων Α' καὶ Συμβούλων Β' κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, ρυθμίζεται δὲ ἡ τύχη τῶν μὴ διορισθησομένων εἰς θέσεις τοῦ ΚΕΜΕ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, οἵτινες θὰ καταλάβουν συνιστωμένας ἰσχυροὺς προσωρινὰς θέσεις Εἰδικῶν Συμβούλων παρὰ τῷ ΚΕΜΕ.

12. Ἀπεδόθη ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν αὐτοτελῆ ὀργάνωσιν τοῦ ΚΕΜΕ, δι' ἧς καὶ ἀπεσπάρθη τὸ θέμα τοῦτο ἀπὸ τὸν τομέα τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδύσεως, καὶ τίθεται δι' ἰδιαιτέρου σχεδίου Νόμου ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, μετὰ τὴν δέλωσιν, ὅτι λίαν προσχεχῶς θὰ κατατεθῆ καὶ τὸ σχέδιον Νόμου περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδύσεως, τοῦ ὁποίου ἡ κατάρτισις περατοῦται ὁσονοῦπε.

Β. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ.

ΓΕΝΙΚΑ

1. α. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπὶ τῆς βάσει τῶν δεδομένων συνθηκῶν καὶ προοπτικῶν, ὀργανώσεως οἰουδήποτε τομέως, ἀνεξαρτήτως σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐπιτελεῖ, εἶναι πρωταρχική, καὶ πρὸ πολλοῦ ἔχει ἀνταρτισθῆ καὶ ἐφαρμοσθῆ εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν. Ἐνῶ τὰ θέματα καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ ἐρρυθμίσθησαν ἐνιαίως διὰ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος (ν. 1811/1951—ΦΕΚ 141), ὅλαί αἱ ὀργανωτικαὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν διατάξεις περιελήφθησαν εἰς βασικοὺς καθ' Ὑπουργεῖα ἢ μεγάλας ὑπηρεσιακὰς μονάδας Ὄργανισμοὺς διὰ τῶν ἐκδοθησάντων ἐντὸς τοῦ β' ἔξαμήνου τοῦ 1960 μέχρι καὶ τῆς 2.1.1961 εἰκοσι δύο Β. Δ/των. Ἡ ἐκδοσις τούτων ἐγένετο δυνάμει τοῦ Νόμου 3925/1959 «περὶ Ὑπουργείων καὶ τῶν Ὄργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 1). Κατωρθώθη τοιοῦτοτρόπως, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τομέως τῆς διοικήσεως, νὰ περιληφθῶν εἰς Ὄργανισμοὺς, συντεταγμένους καθ' ἐνιαῖον καὶ ὁμοίομορφον τύπον, τὰ κύρια στοιχεῖα συγκροτήσεως τῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρε-

σιῶν, δηλαδὴ ἡ διάρθρωσις εἰς ὀργανικὰς μονάδας (Γενικὰς Διευθύνσεις, Ὑπηρεσίας, Διευθύνσεις, Τμήματα), αἱ ἀρμοδιότητες ἐκάστης μονάδος, κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς, τὸ προσωπικόν (Κατηγορίαι, κλάδοι, βαθμοί, προσόντα), ἡ ἐπάδωσις τῶν μονάδων, τὰ συμβόλια (πλὴν τῶν Ὑπηρεσιακῶν), αἱ Ἐπιτροπαί, κ.λ.π.

β. Ἡ συμβολὴ τοῦ ὀργανωτικοῦ αὐτοῦ μέτρου εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς ἦτο ἀνυπολόγιστος. Τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι σωρεῖα ἐγκατεσπαρμένων διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ των (πλὴν τῶν καταστατικῶν αἱ ὁποῖαι ἐπίσης περιελήφθησαν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα καταργήσαντα σωρεῖαν ἐπὶ μέρους ἀνομοιομορφῶν διατάξεων), συνεκεντρώθησαν εἰς τοὺς ἐνιαίους Ὄργανισμοὺς, ἀπῆλλαξε τὴν διοίκησιν ἀπὸ ἀτέρμονας ἀναζητήσεις καὶ περιπτωσιολογίας καὶ ἐπέλυσε πλῆθος προβλημάτων ταλαιπωρούντων αὐτήν. Τὸ γεγονός τοῦτο δύναται νὰ συγκριθῆ τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μετὰ τὸ εἰς ἄλλους τομεῖς συντελεσθὲν ἀντιστοιχόν ἔργον, ὡς λ.χ. τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, κλπ.

γ. Οἱ ἐκδοθέντες Ὄργανισμοὶ δὲν παρέμειναν, βεβαίως, ἀναλλοίωτοι. Οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ παραμείνουν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐξελισσομένων συνθηκῶν καὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ κράτους, ἐπεκτεινομένων διαρκῶς εἰς νέους τομεῖς. Ἡ Ἴδρυσις, ἡ συγχώνευσις, ἡ ἢ κατάργησις Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, μεταβάλλουν συνεχῶς τοὺς βασικοὺς Ὄργανισμοὺς. Ἄλλ' οἱ κορμοὶ των παραμένον ἀνέπαφοι. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ ὀρθῶν βάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀντέχουν εἰς τὸν χρόνον καὶ τὰς ἐκάστοτε διαμορφουμένας συνθήκας.

2. Ἀπὸ τὸ ὀργανωτικὸν τοῦτο ἔργον, ἀπουσίασε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἡ ἀπουσία αὐτῆ θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῆ — ἂν καὶ ὄχι ἐπαρκῶς — ἀπὸ τὴν ἰδιομορφίαν ἢ ὁποῖα ἐπικρατεῖ εἰς τὴν συγκρότησίν του. Πράγματι, τὸ Ὑπουργεῖον, διαθέτον τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ ὑπαλληλικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας, κινεῖται ἐπὶ δύο βασικῶν τομέων δράσεως : Α' ἐνὸς μὲν τοῦ τομέως τῆς διοικήσεως, τοῦ καὶ συντονιστικοῦ ἢ ἐπιτελικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀλιγαριθμοῦ, ἀποτελοῦντος τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, ἀφ' ἑτέρου δέ, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τομέως, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ὅλους τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ συγκροτεῖ τὰς περιφερειακὰς ἀρχάς, δηλαδὴ τὰ Σχολεῖα πάσης μορφῆς τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδύσεως, τὰ Διδασκαλεῖα καὶ τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας, τὰ Σχολεῖα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως, τὸ ἐποπτικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικόν, των κλπ. Τὸ σύστημα δὲν λειτουργεῖ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπως εἰς τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ προσωπικὸν τῶν Κεντρικῶν καὶ Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν ἀνήκει εἰς σύνολον ἐνιαίων κατὰ κανόνα, κλάδων, ἐναλασσομένου εἰς τὰς οἰκείας θέσεις προσωπικοῦ, ἡ δὲ ὀργάνωσις των ἐπιτυγχάνεται δι' ἐνιαίων ἐπίσης ὀργανισμῶν.

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν (περίπου νῦν 29.000 θέσεις διδασκάλων καὶ ἐποπτικοῦ προσωπικοῦ) Δημοτικῆς Ἐκπαιδύσεως, 3.500 Νηπιαγωγῶν καὶ 1.700 λοιπῶν ὑπαλλήλων Δ.Ε., 17.300 Καθηγητῶν καὶ ἐποπτικοῦ προσωπικοῦ Μέσης Ἐκπαιδύσεως, 1.000 λοιπῶν ὑπαλλήλων Μ.Ε.; 6.000 Καθηγητῶν καὶ 1.000 λοιπῶν ὑπαλλήλων Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως, ἦτοι περίπου 59.500 θέσεις ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐπὶ συνόλου 120.000 τακτικῶν θέσεων τοῦ Δημοσίου, (31-12-73), ἦτοι ποσοστὸν 50 % περίπου), ἡ εὐρεῖα ἀποκέντρωσις τῶν διοικητικῶν των θεμάτων (περιφερειακὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβόλια) καὶ ἡ ἰδιομορφία τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου των, δὲν ἐπιβάλλουν κατ' ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῆς βάσει ἐνιαίων ὀργανισμῶν σύνδεσιν τοῦ τομέως τῆς ἐκπαιδύσεως (περιφερειακοῦ) πρὸς τὸν ἐπιτελικὸν καὶ συντονιστικὸν (κεντρικὸ). Διὰ τοῦτο ἡ ὀργάνωσις ἐκατέρου τῶν τομέων ἦτο ἀνεκκαθεν χωριστή, οὐδεὶς δὲ μεταγενέστερος λόγος ἐπέβαλλε τὴν ἐνοποίησιν.

3. Κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν, εἰς τὸν τομέα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου, τὴν μεγαλύτεραν σπουδαιότητα παρουσιάζουν:

α) 'Ο Α. Ν. 782/37 «περί 'Οργανισμού τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας».

'Ο νόμος αὐτός περιέλαβε τὴν διάρθρωσιν τοῦ Ὑπουργείου εἰς ὀργανικὰς μονάδας, τὸ προσωπικόν των, κατὰστατικὰ διατάξεις διορισμῶν καὶ προαγωγῶν, καὶ πληθῶς μεταβατικῶν διατάξεων τακτοποιήσεως τοῦ τότε ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ. Ἦτο, ὑπὸ τὸ πρῶτον τῶν σημερινῶν ἀντικλήσεων, τελείως ἀνεπαρκῆς καὶ ὑποτυπώδης, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἦτο εἰς ἐνίκιος ὀργανωτικὸς νόμος. Ἀπὸ τότε ὑπέστη ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς (βλ. ἀ. ν. 1158/38, 1941/38, ὡς καὶ μεταφορὰν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ πολιτιστικοῦ τομέως εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα), κατάργησιν τῶν κατὰστατικῶν του διατάξεων ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἀνακατανομὴν τῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, μετὰ Β. Δ. 29/20-6-58 (ΦΕΚ 92) ὑποστὰν ἐπίσης ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς. Ἐν τῆσει, δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ν. δ. 239/69 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων» (ΦΕΚ 139), ἐξέδω ἢ ὑπ' ἀριθ. 101491/1969 Ὑπουργικὴ ἀπόφασις «περὶ ἀναδιορθώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, ἀνακατανομῆς καὶ καθορισμῶν τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν» (ΦΕΚ 490 - τ. Β') διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατὰ Γενικὰς Διευθύνσεις, Διευθύνσεις καὶ Τμήματα διάρθρωσις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ καθορισθῆσαν αἱ οἰκείαι ἀρμοδιότητες, ἀλλ' οὐδὲν πέραν τούτου. Ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις, ἐπιχειρηματικῶς ἐτροποποιήθη εἰς δευτερεύοντα σημεῖα τῆς. Τὸ προσωπικὸν παρέμεινεν ἀνοργανωτόν, κατανεμηθὲν μόνον εἰς Κτηρητορίας.

4. 'Ο τομεὺς τῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἐτυχε μεγαλύτερας προσοχῆς κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετίαι, ἀναδιορθοῦμενος ἤδη ὡς πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐκπαιδευτικὴν μετὰ κατὰρτισθὲν σχέδιον νόμου, ἐνῶ διὰ τοὺς ἄλλους τομεῖς (λ. χ. τὴν Ἐπαγγελματικὴν Ἐκπαιδευτικὴν) κατὰρτίζονται ἐπίσης ἴδια νομοσχέδια.

5. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀνάγκης ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, κατηρτίσθη καὶ προωθήθη ἀρμοδίως πρὸς ἐπεξεργασίαν, σχέδιον Νόμου, σχετικὴ δὲ περὶ τούτου ἐξαγγελία ἐγένετο πρὸ μηνός. Πρακτικῶς, ὅμως, εἶχε κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν» σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἡ ἐντὸς ταυτῆς προθεσμίας ἐξ ὑπαρχῆς σύνταξις τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐνίκιων ἀρχῶν καὶ καταστάσεων. Κατόπιν τούτου προεβλήθη ὡς ἀποσπῆξίς τὸ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας κατὰρτισθὲν σχέδιον, διὰ τὸ κατὰ τὴν τοιοῦτοτρόπως δυνατὴ ἡ διατύπωσις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἐκδωθησομένου γενικοῦ ὀργανωτικοῦ νόμου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ αὐξήσιν τῶν θέσεων, ἐνῶ ἀδήριτος εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης αὐξήσεως διὰ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου, ἐπερασίσθη ἡ διατύπωσις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται καὶ χρονίζονται τινὰ θέματα ὀργανώσεως καὶ κατὰστάσεως τοῦ προσωπικοῦ. Μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν διατάξεων τούτων, ὁ ἐκδωθησομενός Ὁργανισμός κατὰ τὴν σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν, τοῦ πρακτικῶς ἐκδωθησομένου γενικοῦ ὀργανωτικοῦ νόμου, ὅθ' εἶναι συγχρονισμός καὶ βιώσιμος.

ΑΙ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. α. Διὰ τοῦ άρθρου 14 αὐξάνονται αἱ ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ ὡς ἑξῆς :

	Ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις	Προστιθέμεναι θέσεις	Σύνολον
Α' Κατηγορίας	166	75	241
Β' »	202	120	322
Γ' »	35	10	45
	403	205	608

Ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις	Προστιθέμεναι θέσεις Ἰδιωτικοῦ Δικαίου	Σύνολον
55	22	77
Θέσεις ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν (ἐν ἀποσπάσει)	25	33
		58

β) Ἡ αὐξήσις τῶν θέσεων τῶν διοικητικῶν κλάδων κρίνεται ἀναγκαῖα διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων ὑπὸ βάζον ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αἱ ὁποῖαι θ' ἀναλάβουν τὰ καθαρῶς διοικητικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦνται ἤδη παρ' ὑπηρεσιῶν ἐπιηδρωμένων μετὰ 150 ἀπεσπασμένους ἐκπαιδευτικοῦς λειτουργοῦς.

γ) Ὡς εἶχε νῦν ἡ διάρθρωσις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, βασικὴ ὀργανικὴ μονὰς εἶναι ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γενικῆς Ἐκπαιδευτικῆς. Ἡ μονὰς αὕτη, ἡ ὁποία περικυλοῦρετ' ἀνω τῶν πενήκοντα χιλιάδων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ὡς ἦτο ἀνεκτείν καὶ ἐξικυλοῦρετ' εἰς εἶναι καὶ σήμερον διηρθρωμένη, μικρὸν μόνον ἔργον εἰς τὸν τομέα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων ἢ καὶ προγραμματισμῶν ἀκόμη ὅπου εἶχε ἀρμοδιότητα - δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ. Διότι αἱ ὑπ' αὐτὴν μονάδες (Διευθύνσεις καὶ Τμήματα) ἐπιηδρωμέναι ἰδίαι μετὰ ἐκπαιδευτικοῦς λειτουργοῦς ἀσχολοῦνται κυρίως, παρὰ τὴν περιφερειακὴν ἀποκέντρωσιν, μετὰ τὰ θέματα τοῦ πολυαριθμοῦ καὶ ἐτεροκλήτου προσωπικοῦ, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα διοικητικὰ θέματα, κατὰ τὸν ὅσον ὡς ἐλάχιστος χρησιμοποίησιμος χρόνος νὰ ἀρμύνη εἰς τοὺς οἰκείους προϊσταμένους καὶ ὑπαλλήλους πρὸς ἀσκήσιν τοῦ κυρίου ἔργου των, δηλοδὴ τῆς προωθήσεως τῶν θεμάτων τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Παιδείας. Ἦδη, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γενικῆς Ἐκπαιδευτικῆς διαθέτει τέσσαρας Διευθύνσεις: Τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς, τῆς Μέσης Ἐκπαιδευτικῆς, τῶν Σχολῶν Ἐκπαιδευτικῆς Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν Προγραμμάτων καὶ Μελετῶν. Ἀλλ' αἱ τρεῖς πρῶται, ἀν καὶ ἔχουν καὶ προϊσταμένους ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὺς ὑπαλλήλους προερχομένους ἐξ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ θέματα κατὰστάσεως προσωπικοῦ καὶ καθαρῶς διοικητικὰ τοιαῦτα, μίαν δὲ μόνον, ἡ τελευταία, ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων κ. λ. π. ὀλοκλήρου τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδευτικῆς, ἐπιηδρωμένη ἐπίσης μετὰ ἐκπαιδευτικῶν.

δ) Ἀνάλογος κατάστασις, ἀλλ' εἰς μικροτέρην κλίμακα, διαγράφεται καὶ εἰς τοὺς τομεῖς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ὁρησκευμάτων, τῆς Ἀνωτάτης καὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδευτικῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς ἤδη ἀνεξαρτήτους Ὑπηρεσίας Σχολικῆς Ὑγιεινῆς, Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Διευθύνσεως Σχολείων Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καὶ Μουσουλμανικῶν ἡμεδαπῆς.

ε) Πρὸς ἀπελάγη τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀπὸ ξένα πρὸς τὴν κατὰρτίσιν των ἔργα ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνίκιαν καὶ ὁμοίωτρον ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τῶν εἰδικωτέρων διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς κατὰστατικῶν διατάξεων, ἡ μὲλλοντος προσήκουσα λύσις εἶναι νὰ συσταθῇ μίαν Ὑπηρεσίαν Διοικητικοῦ ἢ ὁποῖα, ἐπιηδρωμένη μετὰ ὑπαλλήλους διοικητικῆς κατὰρτίσεως, νὰ ἀσχοληται ἀποκλειστικῶς μετὰ θέματα κατὰστάσεως προσωπικοῦ καὶ τὰ λοιπὰ καθαρῶς διοικητικὰ θέματα. Ἡ μονὰς αὕτη θὰ διαθέτῃ, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ἐτεροκλήτου τῶν ὑπαλλήλων, ἰδίαι Διευθύνσεις Προσωπικοῦ δι' ἕκαστον τομέα τῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἢ τῆς διοικητικῆς (Ἐκκλησιαστικῆς, Ἀνωτάτης, Μέσης, Δημοτικῆς, Ἐπαγγελματικῆς, Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας κ. λ. π.). Τοῦτο, ἄλλως τε, συντελεῖται ἀπὸ μικροῦ εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς κρατικῆς ἐφαρμογῆς, συστηματικῶς δὲ ἀπὸ δεκαπενταετίας, διὰ τῶν νέων Ὁργανισμῶν, εἰς τὰ ἀναλόγου διηρθώσεως καὶ ὑφῆς Ὑπουργεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν μὴ διοικητικοὶ κλάδοι (λ. χ. Βιομηχανίας Β. Δ. 3/1961-ΦΕΚ 2, Γεωργίας Β. Δ. 3/1931-ΦΕΚ 2, Γενικῆς Διευθύνσεως Προσώπων Ἐργῶν Β. Δ. 833/1930-ΦΕΚ 210, Κοινωνικῆς Δημοσίας Περιλαμβανομένης τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς, ἀρχικῶν Β. Δ. 632/1930-ΦΕΚ 157 ἰσχυρῶν κατὰ βᾶσιν καὶ νῦν). Εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ τὰς ἀναρρεθεῖσας Ὑπηρεσίας, οἱ

κατά περίπτωση τεχνικοί (μηχανικοί, ιατροί κλπ.) επινοούντες τις υπηρεσίες προγραμμάτων και εφαρμογών γινάσκοντες να απασχολούνται με το προσωπικόν τῶν θέματων τοῦ ὁποίου χειρίζεται ἐνιαίᾳ καὶ αὐτοτελῆς ὑπηρεσία διοικητικοῦ, μὴ ὑπαγομένη εἰς τινὰ τεχνικὴν μονάδα, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, διαθέτουσα δὲ τοὺς ἀρίστους ὑπαλλήλους διοικητικῆς κατάρτισεως. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐπιμελεία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν γενικῶν καὶ ἐιδικῶν περὶ καταστάσεως προσωπικοῦ διατάξεων ἐπιτυγχάνονται ὁμοιομόρφως καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις ἀντέχουν εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσβολήν. Τὸ σύστημα τοῦτο λειτουργεῖ ὁμαλῶτα, μὲ στενὴν συνεργασίαν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὰς Διευθύνσεις Διοικητικοῦ.

στ) Ἡδὴ ὑπηρετοῦν ὡς ἀποσπασμένοι παρὰ τῆ Κεντρικῆς Ἑπηρεσίας 150 ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς θέσεις των, καθ' ὃν λόγον θὰ ἀναλαμβάνουν τὰ ἔργα τῶν ὑπαλλήλων τῶν διοικητικῶν κλάδων. (Βλ. καὶ ἀνάλογον ἀρθροῦ 17), περιοριζόμενοι τελικῶς εἰς 58. Αἱ ζητούμεναι ἀξιώσεις τῶν θέσεων κρίνονται ὅθεν ἀπολύτως δικαιολογημένοι ἐκ τῆς ἐκτεθείσης ἀναπτύξεως τῶν στόχων τοῦ Ἑπουργείου καὶ τῶν διοικητικῶν αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν καὶ ἀντιστοίχουν εἰς τὴν γενησομένην διὰ τοῦ Ὁργανωτικοῦ Διατάγματος δι' ἀρθροῦ τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων, Ἑπηρεσιῶν, Διευθύνσεων, Τμημάτων καὶ Γραφείων.

2. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 15 ρυθμίζεται τὸ θέμα τῶν προσληθέντων δυνάμει τοῦ ν.δ. 1168/72 καὶ 202/74 δέκα ἐιδικῶν συνεργατῶν, ἀξιοσημείων κατὰ δύο. Οὗτοι ὀνομάζονται ἐφεξῆς Εἰδικοί Σύμβουλοι, ἀναπτύσσονται δὲ τὰ προσόντα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχουν ἀποτελεσματικῶς τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸ νομοκρασκευαστικὸν ἔργον τοῦ Ἑπουργείου, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ χειρισθῶν λόγῳ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς πείρας των. Τὸ ν.δ. 1166/72 καταργεῖται διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ παρόντος.

3. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 16 μεταφέρονται εἰς τὸ σγέδιον σαφῶς καὶ περιληπτικῶς, αἱ περὶ ομάδων ἐργασίας διατάξεις τοῦ ν.δ. 1384/73, τὸ ὁποῖον καὶ καταργεῖται διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21. Ὁ θεσμὸς τῶν ομάδων ἐργασίας ἐχορησιμοποιήθη εὐρέως κατὰ τὰ τελευταῖον ἔξάμηνον διὰ τὴν κατάρτισιν νομοθετικῶν κειμένων ἢ μελέτην καὶ ἔρευναν πάσης φύσεως θεμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀντιμετωπισθῶν διὰ τῆς συνήθους δικδικασίας.

4. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 17 καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσπασμένων ἐκ τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως λειτουργῶν πρὸς ἐπιμελείαν τῶν ὀργανικῶν μονάδων τῆς Κεντρικῆς Ἑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσι, κατὰ τὸν νέον Ὁργανισμόν, καθήκοντα ἐφαρμογῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδύσεως. Ὡς ἐλέγχθη, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη ἀποσπασμένων ἀνέρχεται εἰς 149.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος θὰ περιορισθῆ εἰς 58, κατὰ λόγον τῆς πληρώσεως τῶν οἰκείων θέσεων διὰ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, δεδομένου ὅτι οἱ περισσώτεροι τῶν ἤδη ἀποσπασμένων ἐκπαιδευτικῶν ἀσχολοῦνται μὲ θέματα διοικήσεως καὶ καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἤτοι εἰς ἔργα ἀλλότρια πρὸς τὸ λειτουργημὰ των. (Βλ. καὶ παρ. 1 περ. στ).

5. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 19 ἐξομοιοῦνται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τεχνικῶν κλάδων Α' καὶ Β' κατηγοριῶν, πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὁμοειδῶν κλάδων τοῦ Ἑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Ὁμοίως ἐξομοιοῦνται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν κλάδων Ἀναλυτῶν - Προγραμματιστῶν Α' Κατηγορίας καὶ Βοηθῶν Προγραμματιστῶν καὶ Διατηρητῶν Β' Κατηγορίας, πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὁμοειδῶν κλάδων τῆς Ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ἑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. ν.δ. 3627/58-ΦΕΚ 278, Β.Δ. 871/60 ἀρθρ. 19 παρ. 1 ΦΕΚ 219, ἀρθρα 28, 41 καὶ 45 Κανονισμοῦ Κέντρον Ἑπολογιστοῦ Κοιν. Ἑπηρεσιῶν - ΦΕΚ 427/1974 Β').

Ἡ ἐξομοίωσις αὕτη εἶναι δικαία καὶ εὐλογος, διότι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Διοικήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιωτικῆς

οἰκονομίας, τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς μηχανοργάνωσεως ἔχει ἠδὲν ἑνὸς ἀποδοχὰς ὡς ἐκ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἀνθυγιεινοῦ ἔργου του.

6. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 20 καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ἐπιμορφώσεως τῶν μεταεκπαιδευθέντων ἢ ἐξειδικευθέντων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται κτῆμα εὐρυτέρου κύκλου ἢ ἐπιτευχθεῖσα ἐπιμόρφωσις. Εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἑπουργείου ἀπόκειται ἡ λήψις ἐπιπέδων μέτρων ὡς λ.χ. τῆς τοποθετήσεως των εἰς ἐπιτελικὰς ὑπηρεσίας, ἢ μεγάλαις σχολικαῖς μονάδα κ.λ.π., πρὸς ὑλοποίησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρθροῦ τούτου.

7. α) Προβλέπεται ἡ κατ'ἀλήθειαν θέσεων τοῦ κλάδου Διοικητικοῦ (Β' Κατηγορίας) παρὰ δακτυλογράφων ἔχουσῶν δωδεκάετη τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς ἔργα δακτυλογράφου. Τοῦτο δὲ διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ μακρὰ ἀσκήσις τῶν ἔργων τούτων καταπονεῖ τὰς ὑπαλλήλους μὲ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς υγείας καὶ τῆς ἀποδοσεῖς των, δι' ὅ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ συνεχὴς ἀνανέωσις τοῦ κλάδου Δακτυλογράφων.

Πρέπει νὰ λεχθῆ παρεπιπτόντως, ὅτι ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ ν.δ. 751/1970 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἑπαλληλικοῦ Κώδικος» (ΦΕΚ 281) γενομένη συνένωσις τοῦ κλάδου Διοικητικοῦ μετὰ τοῦ κλάδου Δακτυλογράφων εἰς ἐνιαῖον κλάδον καὶ μὲ προοπτικὴν ἐκμαθήσεως τῆς δακτυλογραφίας μετὰ ἔξάμηνον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ, ἀπεδείχθη τελείως ἀπρόσφορος καὶ ἀνεφάρμοστος. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ παρατηρητῶν σπάνιαι δακτυλογράφων, αἱ ὁποῖαι παρὰ τὰ νέα τεχνικὰ μέσα φωτοτυπώσεως κ.λ.π., δὲν παύουν νὰ εἶναι ἀπολύτως καὶ συνεχῶς ἀπαραίτητοι. Δι' ὅ καὶ ὁ ἐνιαῖος «Διοικητικὸς» κλάδος Β' Κατηγορίας ἐχωρίσθη εἰς κλάδον «Διοικητικὸν» καὶ κλάδον «Δακτυλογράφον» ὡς ἴσχυε σταθερῶς μέχρι τοῦ ν.δ. 751/1970.

Τὰ ἀνωτέρω ρυθμίζονται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ σχεδίου.

β) Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ περιλαμβάνουσι ἐιδικὰς τινὰς μεταβατικὰς διατάξεις, ἀφορώσας τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ καθ' ἣν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ θὰ διακινῶνται δι' ἀποσπάσεως εἰς τὰς θέσεις τῆς Κεντρικῆς Ἑπηρεσίας.

γ) Διὰ τῆς παραγράφου 4 λαμβάνεται πρόνοια τακτοποίησης ἐκτάκτου ὑπαλλήλου, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐφημερεύσασιν αἱ διατάξεις τοῦ ν.δ. 169/1969, λόγῳ στρατεύσεως τῶν.

δ) Δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ, αἱ ἀρμοδιότητες τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας θὰ μεταβαλισθῶν εἰς τὸν Ὁργανισμόν Σχολικῶν Κτιρίων (ΟΣΚ), ὅστις ἔχει ἀναλάβει τὸ οἰκεῖον ἔργον τῶν κατασκευῶν, προβλέπεται δυνατότης ἀποσπάσεως, παρ' αὐτῶ τυχόν πλεοναζόντων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑπουργείου. (Παράγρ. 5).

ε) Τέλος, διὰ τῆς παραγράφου 6 ὀρίζεται πρὸς ἔρευν πάσης παρερμηνείας ὅτι τὸ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ἑπηρεσίας τῶν Κέντρων Ἀνωτέρων Τεχνικῆς Ἐκπαιδύσεως, ἐξαιρουμένη διεπόμενον ὑπὸ τῶν κειμένων, περὶ τῆς Ἑπηρεσίας αὐτῆς, διατάξεων.

8. Ἐπειδὴ, κατόπιν τῆς καταργητικῆς ρήτρας τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ν. 22/75 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ. δικαίου», διετυπώθησαν ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ καθεστώτος τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλιῶν τῆς Ἐκπαιδύσεως, διεκρινίζεσθαι διὰ τοῦ ἀρθροῦ 22 ὅτι τὰ συμβούλια αὐτὰ, μὴ ἔχοντα ἀρμοδιότητά τινὰ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἑπηρεσίας τοῦ Ἑπουργείου, ἐξαιρουμένη διεπόμενα ὑπὸ τῶν περὶ αὐτῶν κειμένων διατάξεων.

9. Τὸ ἀρθροῦ 23 περιλαμβάνει τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι καταργοῦνται καὶ τὸ ἀρθροῦ 24 καθορίζει τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ψηφισθεμένου Νόμου.

Ἐπὶ τὰς ἐκτεθείσας αἰτιολογίας καὶ διευκρινίσεις, τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας τὸ παρὸν σγέδιον Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12ῃ Μαΐου 1975

Ὁ Ἑπουργὸς ΠΑΝ. ΖΕΠΟΣ